

ga je madžarska vlada dala zapreti in njegov madžarski škof ga je celo odstavil. Opisal je grozne razmere, v katerih žive Slovaki. Sklenil je svoj govor z besedami: Stari Evropeji preti vsled brezverstva, razdanosti in nasilstev nevarnost, da se potopi v lastni krvi, Kristusovi veri zvesto Slovanstvo ji bodi rešnik! Poslanec Barvinski je sporočil pozdrav stanislavskega škofa in naposled je še spregovoril v poljskem jeziku superior lazaristov iz Varšave.

Polni vneme za sveto stvar smo se razšli vsak na svoj kraj iz slavnega Velehrada.

Politični ogled.

— **Stajerski deželni zbor** bo zboroval baje od 15. septembra do 5. oktobra. Nemški liberalci se strasno upirajo morebitni volilni preosnovi, ki bo tudi na dnevnem redu.

— **Macedonija.** Vedno prihajajo nova poročila o pobojih in vstajah, o umorih in požigih v macedonski pokrajini. Vsak dan čitamo o novih grozodetstvih, ki jih uprizarjajo grške, bolgarske, srbske, albanske in vlaške čete. Dasi so vesti mnogokrat pretirane, vendar če so le malo resnične, nam morajo že zadostno predstavljati krvav in neznosen položaj macedonskega prebivalstva. Kakor beremo vedno o vstaškem gibanju, tako prihajajo tudi vedno poročila o preosnovah v Macedoniji. Vsak dan prinese ta ali oni časopis taka poročila, ki jih nameravajo tuje države uvesti. In kdor bi čital le poslednje, bi bil prepričan, da vlada in mora zavladati na Balkanu mir in red. Toda temu žal ni tako. Vse te preosnove so le na papirju, vsi načrti ostanejo le njihovim osnutjem znani in Macedonije še videli niso in je najbrže dolgo časa tudi ne bodo. Macedonsko vprašanje je pa toliko težje, ker tu ne prebiva samo en narod, ampak cela cela dežela je obljubena od najrazličnejših sovražnih plemen. Po večini je prebivalstvo sicer slovansko, namreč srbsko in bolgarsko, toda primešano je toliko tujih narodnosti, da je slovanski živelj v vedni nevarnosti. Ker pa vse te različne narodnosti ne morejo pričakovati pomoči od tujih držav, zato si pomagajo same in morijo vse drugorodce. In tako se uničujejo in slabe ti narodi sami. Življenje in premoženje je v vedni nevarnosti; zato ni čudo, da se je v zadnjem času izseljevanje v Ameriko gorostasno povečalo. Turška vlada pa tudi ničesar ne stori, da bi zabranila to izseljevanje, ker je njenja, da ravno najbolj revolucionarni elementi zapuščajo domovino. Zato upa Turčija, da ravno izseljevanje oslabi vstaško moč in pusti turški vladi popolnoma svobodne roke. Sicer je pa z preosnovo zelo težko. Da bi se postavila Macedonija pod čisto tuje nadzorstvo, se je bati, kaj se sčasoma tudi popolnoma odtrga od Turčije, in tega ravno države nočejo. Da bi pa Turška sama skrbela za red, je pa preveč domoljivo. In vendar je tako krvavo potreba preosnov, ki bi jamčile ljudstvu vsaj za varnost življenja.

— **Trgovinska pogodba s Srbijo.** Trgovinska pogajanja med Srbijo in našo državo še sedaj niso privedla niti k najmanjšemu cilju in zato so dobili srbski odposlanci iz Belgrade obvestilo, da srbska vlada ne more ničesar več popustiti. Pogajanja glede pogodbe se zato nadaljujejo šele v septembru. Tudi dočasne ureditve trgovinskih razmer med obema državama ni mogoče priti.

— **Madžarska pravičnost.** V Miavaru na Ogrskem je obsodila sodnija dva slovaška učitelja na 15 dni zavora in 200 K denarne kazni, ker sta okinčala svoje sobo s slovaškimi traki.

ter jih deni v lonec. Potem prinesi prt, da bodeva lonec pokrila; vse drugo imam sam!

France gre in opravi natanko, kakor mu je naročil deseti brat. Prinesel je poln lonec križakov, šmarnih petic in še druge srebrnine. S tresočo roko postavi na mizo pred deseto dete vse svoje imetje v gotovini.

Ko je bilo vse urejeno, prične biti kladivo dvanaajsto uro.

Sedaj pa le tiho bodi, šepetne deseti brat Francetu in prične denarje križati. Iz žepa vzame steklenico, napolnjeno z nekim oljem. Iz nje vlije nekoliko kapljic na denarje, vzame črno knjigo in začne mrmraje čitati. Pri tem poslu je kremžil svoj obraz tako čudno, da so se Francetu lasje ježili, in je menil, da vidi samega „Bog nas varuj“ pred seboj.

Ko je bilo žegnovanje denarjev dokončano, vzame deseti brat prt, zadela lonec in naroči Francetu, da ne sme celih štirindvajset ur nihče pogledati v ta lonec. „Sicer zginejo denarji“, pristavi skrivnostno.

Nato sedita in kramljata France in deseti brat precej dolgo. Okoli treh pa začne nenadoma deseti brata zob boleti. Strašno prične javkati in se prijemati za glavo.

France ga izprašuje, kako mu more pomagati. Deseti brat mu odvrne, da mu more bolečine uto- lažiti edino le kontrobutarski tobak. — Pa tega gotovo nimate, pravi on dalje, za to mi ne morete pomoči.

Res, da ga nimam doma, pravi France, pa ga lahko dobim. Pri sosedu se gotovo dobi. Čakajte, grem ga precej iskati.

France hitro vstane in odide. Ko se vrne, privleče iz žepa dva velika lista duhana. Deseti brat

— **Zenske občinski odborniki**, pa ne pri nas, ampak na Angleškem so sklenili postaviti, da je vsaka ženska, ki ima volilno pravico v občinski zastop, lahko tudi izvoljena v odbor.

Mala politična naznanila.

Dne 1. avgusta. Na Ogrskem se snuje nova frimasonska stranka, ki se imenuje radikalna. — Med Srbijo in Turčijo se je sklenil dogovor, da si pomagata proti sovražnikom. — V Maroku v mestu Casablanca so umorili devet Evropejcev ter oropali vse trgovine Evropejcev, ker so Francozi zidali v Casablanci svojo trdnjavo. — V Makedoniji Turki uspešno zasledujejo grške in bolgarske čete. — Na Južnem Tirolskem so napadli tamošnji italijanski prebivalci izzivajoče nemške turnarje. Vsled tega je seveda v nemškem taboru še vedno velik krik. — V Inomostu so napadli za maščevanje Nemci italijanske trgovine. — Japonci so razorožili s silo korejske vojake. — Francoski ministrski predsednik Klemence je prišel v avstrijsko kopel Karlovi vari.

Dne 2. avgusta. Cesar je imenoval bivšega justičnega ministra Ruberja predsednikom najvišjega sodišča. Dobro znamenje zanj je, da ga napadajo judovski in nemškonacionalni časniki. — Vsled pobojev v Maroku (Casablanka) so pokonec vse prizadete velevlasti. — Angleški kralj Eduard obišče dne 15. avgusta našega cesarja v Ištu. — Med korejskimi in japonskimi četami se je vnel hud boj, predno so se Korejci dali razorožiti.

Dne 3. avgusta. Ruski car Nikolaj in pa nemški cesar Viljem sta se sešla v Svinemünde, da se baje pogovorita o ruskih razmerah. — Ljubljanski župan Hribar je potrjen od cesarja in bil danes zaprisežen. — Siamski cesar, ki potuje po Evropi, je sedaj došel na Nemško. — V Varšavi na ruskem Poljskem je bilo obsojenih 67 revolucionarjev, eden na smrt, drugi pa na prisilno delo od 5 do 15 let.

Dne 4. avgusta. Kralja dežele Anam, ki je pod francosko nadvlado, so Francozi zaprli, ker je uganjal strašne grozovitosti. — Nižjeavstrijski deželni zbor je sklican za 5. septembra. Na dnevnem redu je tudi volilna preosnova. — Bolgarski kralj se je pripeljal danes v avtomobilu v Išt in obiskal našega cesarja.

Dne 5. avgusta. Krščansko-socialna stranka za Tirolsko je imela strankin shod v Inomostu. Pripravlja se na deželnozbornske volitve. — Francoska vlada je odposlala dva križarja, in angleška enega v Casablanko v Maroku, da ščitijo Evropejce. — Iz Portugalske poročajo, da se je vrnil mir v dežel. — Včeraj so priredili delavci v Budimpešti na Ogrskem več volilnih shodov, na katerih so zahtevali splošno in enako volilno pravico. — Češki agrarci zahtevajo, da se pri pogodbi z Ogrsko varujejo kmečke koristi. — Danes je odposlata tudi španska vlada enoj topničarko v Casablanko. — Na Ruskem v Pjatogorsku so revolucionarji ustrelili bivšega generalnega guvernerja v Odesi, generala Karangorova. — V Rigi na Ruskem so se v ječi zastrupili štirje revolucionarji, katere so nameravali drugi dan obesiti. — Francozi nameravajo v sredo zvečer zasedi Casablanko. Maročani pa pretijo, da bodo vse Evropejce poklali, ako se izkrcajo francoski vojaki. Tudi v drugih marokanskih mestih so se pojavili nemiri proti Evropejcem.

ju zgrabi z obema rokama in brž dene polovico peresa v usta. Nato se vleže v postelj in kmalu začne prav dobro smrčati, znamenje, da mu je duhan hitro vtolažil zobne bolečine.

France pa vzame zavezani lonec in ga nese v svojo spalnico. Tudi on se vleže; toda njegaj ne zaziblje sladki sen. Celo noč misli na svojo bogatijo in na pomnožene srebrnjake.

Zjutraj se poslovita tujca čarovnika pri Francetu in hitro odideta iz vasi.

Ko so tesarji drugo jutro zlezli iz svojih ležišč in razpostavili svoje orodje po dvorišču, povprašujejo Franceta, česa naj se najprej lotijo. Toda France jim ni nič kaj pametno odgovorjal; nekam zmedeno je govoril.

Čudno se jim je zdelo, kako je to, da je gospodar danes tako budalast. Pustili so ga pri miru in delali, kakor so vedeli in znali.

France pa ni imel nič pokoja; vedno ga je skrbelo in nekaj peklo. Vsako četrto ure je šel gledat v spalnico, ali še stoji oni lonec tako, kakor poprej. Vselej ga je nekaj opominjalo, naj odgrne lonec in pogleda vanj. Toda premagoval je to skušnjavo celo dopoldne.

Ko udari dvanajst, prime s strahom za motvoz in odveže prt. Polagoma ga privzdigne in pogleda noter.

Pa, oj groza! Ne blesti se v solnce suho srebro, marveč prikaže se samo sivo — kamenje. Prvi hip meni, da se je zmotil; pomane si svoje oči in zopet pogleda. Pa prav isti prizor se mu pokaže, kakor poprej.

Kakor besen skoči na dvorišče in prične klicati na pomoč. Tesarji se osupnili pogledujejo, je li ob-

Razne novice.

* **„Stajere“** — nemški list. V državnem zboru se je vsenemec Malik toplo zavzel za „Stajerca“, ga visoko povzdigoval ter ga hvalil, da je to nemški, a v slovenskem jeziku pisan list. Poslanec Malik je v državnem zboru letos zelo ostro govoril proti cesarski hiši, proti Avstriji in se je izjavil zopet, da se Avstrija podvrže Nemčiji. Vse to poštene „Stajere“, pri katerem se samo v uvodnih člankih vsaki mesec enkrat „jasni“, modro zamolči!

* **Češka katoliška stranka** je padla pri celjski klepetulji „Domovini“ v nemilost, ker je prišlo v Hsinu do pretepa med njeni in rdečkarji ter liberalno gospodarsko stranko. „Domovina“ je spoznala, da je sedaj „vera“ v nevarnosti! Ko pa so hodili najeti in napiti agitatorji iz znanih nam trgov kakor roparji po Roblekovem in Ježovnikovem volilnem okraju, ko so strašili, lagali, zmerjali vro kmečko naše ljudstvo, ko so pretili celo življenju naših pristašev, takrat seveda „vera“ ni bila v nevarnosti, ampak takrat je govorila „narodna zavednost.“

* **Poslanec Markhla** so poklicali naši liberalci v rogaškem okraju na pomoč, ko je maja tamkaj tako hudo poklestila toča. Hoteli so na ta način proti dr. Korošcu agitirati. Toda dr. Korošec je takoj v začetku državnega zbora vložil predlog, za vse občine okraja brez izjeme, kako se je v njih volilo, ter označil škodo, kakor so mu jo te občine same napovedale. Kaj pa je storil Markhl? Izbral je za svoj predlog le nekatere občine ter navedel škodo, ki je mnogo manjša, nego jo je napovedal dr. Korošec. Seveda bo vlada rajši verjela manjši škodi, ker ji je treba potem manj plačati. Prebivalci pa se naj zahvalijo za to pri Markhlu in liberalni stranki. Omenimo, da je dr. Korošec zaradi toče v okraju rogaškem vsakokrat vložil nujni predlog, kadar je bil okraj po toči prizadet. Ob enem se je v proračunskem odseku odločno pritožil proti počasnemu postopanju okrajnih glavarstev.

* **Otročja politika.** Nedovršeni dijaki pri „Nar. Listu“ se jezijo kakor mladi otročaji, da so poslanci Slovenske kmečke zveze stavili v državnem zboru več predlogov nego Hribarjevi senci Roblek in Ježovnik. Nam ne pride niti na misel, da bi vsled tega Robleku in Ježovniku kaj očitali. Saj nihče ni več od njih pričakoval, celjski dohtarji sami ne! Nadalje se študentje v „Narodnem Listu“ tolažijo, da sta Roblek in Ježovnik pač vsekakor bolj narodna, ker sta stavila predloge in vprašanje za uradnike. Smešno! Ali so samo uradniki, narodni, naši kmetje pa, za katere so delali poslanci Slovenske kmečke zveze, ne spadajo k narodu?

* **Veliko neamnost** je znil „Narodni List“, ko je napadel dr. Korošca, ker se je v državnem zboru zanimal tudi za izvršenje železnice Polzela-Kamnik. Roblek v tem oziru pač ni svoje dolžnosti storil in kdor pozna razmere, se mora le smejati „Narodnemu Listu“, ki neumno izgovarja Robleka, češ, Roblek ni nič storil, ker je znal po Hribarju, (kojega senca je), da je v železniškem svetu železnica že sklenjena. Železniški svet lahko sklene na tisoče železnic, vsled tega še nobena ne bo zidana, ker železniški svet nima nikakoršne postavodajalne moči. Stvar mora v državi in zboru, in to je storil dr. Korošec. Pri tem delu dr. Korošca tudi ne bo motila otročja opazka v „Narodnem Listu“, da je železnica v Roblekovem okraju. Slovenska kmečka zveza in njeni poslanci bodo skrbeli za vse okraje, kjer je kaka zadeva na korist kmetom in pri tem ne bodo nikdar hodili po svete h gospodom študentom okoli „Domovine“ in „Narodnega Lista“. Dejstvo pa ostane, da

norel, ali kaj mu je. Grede k njemu in ga povprašujejo, kaj se je pripetilo.

Ječljaje pripoveduje, kako sta ga goljufala ona dva sleparja, in jih prosi, naj hitro grede na vse strani vprašat, kam sta oha šla, da še dobe zvite tatove.

Enemu še posebej naroči, naj hitro vzame konja in hitro jezdi k meni, da mu pomagam iskati potepuhov.

Hitro se razkrope po vasi, in kmalu poizvedo, na katero stran sta krenila tatova.

Zalostno novico zvem tudi jaz. Godrnjal sem seveda, ko je prišel odposlanec k meni ter me prosil, da bi šel tatova iskat.

Saj sem mu pravil in sem mu trobil, da za tatove hrani svoje kebre. Zdaj pa ima, telega nesrečna, ker si ne da prav nič dopovedati. — Tako sem se jaz jezil.

Toda kmalu me je morala miniti jeza. Pričrdil sem si podveze pri hlačah, potegnili škornje čez kolena, djal na glavo širokokrajni klobuk, in hajdi za tatovi!

Z menoj sta šla tudi dva tesarja. Hitro smo stopali, pa vendar nismo mogli doiti desetega brata in njegovega spremljevalca; mudilo nas je vedno poizvedovanje, kam sta krenila.

Že smo hodili celo popoldne; solnce se je jelo skrivati za bližnje gore.

Tesarja se pričneta zgovarjati, da se bosta vrnila, ker nimata nič upanja, da bi kaj dobili. Tudi menita, da je nevarno, po noči hoditi v teh samotnih krajih.

(Konec prihodnjic.)

Roblek ni storil svoje dolžnosti, kar (so pravzaprav njegovi listi spravili v javnost. Mi nismo začeli!

* **Slovenski kmečki mladeniči!** Pridimoj v nedeljo v velikem številu v Ljutomer, da pozdravimo svoje brate in somišljenike, katoliške dijake. Pokažimo jim, koliko somišljenikov imajo med nami! V nedeljo k svojim dragim bratom v Ljutomeru!

* **Mladeniške zveze!** Pozdravite v nedeljo sestane katoliško-narodnih dijakov v Ljutomeru!

* **Saperlot!** Celjska tetka „Domovina“ zahteva, da politično društvo v Konjicah ne sme več razobesiti slovenske trobojnice, dokler ne ugotovi želja njenih pristašev, izraženih v „Domovini“. Saperlot, odkod ima celjska starka naenkrat toliko odločnosti? Kje pa je imela takrat svojo narodno kri, ko se je njena stranka vezala pri različnih volitvah z nemškimi strankami, in zakaj se starka ne razhudi, kadar njena stranka zahteva več nemščine v ljudskih šolah?

* **Železnica Polzela-Kamnik.** Ker je ta zadeva zaradi ozkorske politike celjskih študentov prišla v javni razgovor, poročajo nam naši poslanci, da so pri vseh merodajnih krogih storili potrebne korake. Tudi vojaški krogi se zelo zanimajo za to železnico.

* **Kaj pa je s hmeljem?** Iz Savinjske doline nam pišejo: Vsi smo mislili, da prvo delo Roblekov, ko pride na Dunaj, bo pač zaradi hmelja, ker so prej toliko zmerjali čez ono postavbo. Toda Roblek je prišel na Dunaj in hmeljsko postavbo pustil pri miru.

Na bozi ljudi še nadalje mešetaril za hmelj, kar sliško kmetje. Vredno novo postavbo seba zahvala pa gre vrlim gospod, ki so preskrbele pogoščenje otrok. V tem oziru gre največja zasluga preblagi gospe B. Pauer, znani prijateljici šolske mladine. Podpirale so jo velenjene gospe dr. Vovšekova, Košanova, M. Paurova, pl. Bienova, Marschitzeva in Striharjeva. Vsem naj bode tukaj izrečena najpriskrbenjša zahvala s prošnjo, da bi tudi v prihodnje ostale zveste podpornice šolske mladine. Hvala pa tudi g. L. Plaskan, ki je prepustil slavnostni prostor, postavil lep maj, okrasil vse z zelenjem in tudi drugim načinom pripomogel k dobremu izidu slavnosti. Dragi Braslovčani! Ta redka slovesnost, pri kateri smo vsi složno in skupno delovali, naj nas bodri k nadaljnjemu vzajemnemu delovanju v prid naše preljube mladine, v prid celega naroda. V slogi je moč!

* **Prošnja.** Četrto stoletje je minolo, odkar so bile poklicane šolske sestre iz mariborske matere hiše v Celje, da bi podučevale slovenska dekleta mesta Celja in celjske okolice, za katera se do sedaj vlada ni ustanovila javne šole. Tilo so prišle brez slovesnega sprejema, tiho in mirno so delovale po geslu: vse za vero, dom, cesarja. V začetku je bila šola, na kateri podučujejo šolske sestre, dvorazredna; polagoma se je razširila v šestrazrednico in je upanje, da se prihodnje leto razširi v sedem, ozir. osemrazrednico. Kako vestno izvršujejo šolske sestre na imenovani šoli svojo nalogo, kaže priznanje ne le starišev, kateri jim izročajo svoje otroke, ampak tudi slavne šolske oblasti smatrajo ta zavod kot izbornu urejeno šolo. Ker pa ljudska šola ne zadostuje vsem potrebam, zato želi kat. podporno društvo, ki vzdržuje zasebno dekliško šolo, da osnujejo šolske sestre še gospodinjsko šolo, meščansko ali višjo dekliško šolo, sirotišnico, zavod za pokvarjene deklee, posredovalnico vsakovrstnih služb, ki bo skrbela tudi za izobrazbo in varstvo ženskih poslov; in slednjič se želi postaviti cerkvena, posvečena presv. Srcu Jezusovemu.

pri Sv. Džozefu v Hodozih (g. pr. r.). vse prošnje do 25. avgusta.

* **Poročilo** se je dne 5. avgusta Fran Kremžar, urednik „Gorice“, z gđc. Gizelo Rozman iz Ljubljane. Čestitamo!

* **Inženerski izpit** je naredil z dobrim uspehom g. Viktor Turnšek v Nazparju.

* **Socialdemokratje:** novi kmečki prijatelji je naslov knjižice, katero priporočamo našim somišljenikom. Knjižnica se dobi v tiskarni sv. Cirila v Mariboru in stane s pošto vred 11 vin.

* **Davek na žganje** namerava zvišati vlada. Pri spiritu bo davek zvišala za 30 K pri hektolitru.

* **Vera peša,** javka „Narodni List“, pri tem pa vedno mlati po duhovnikih, smeši v podlistkih božje poti, zakramentalne, volitev papežev, milost Božjo, Kristusa, cel nauk Kristusov, — članki umazani in gnusni, kakor jih niti „Stajere“ ni prinesel. Ali pa se hočete morda, hinavski brezverci, izgovarjati, da podajate tako berilo svojim bralcem v vedro zabavo! Pa tudi tedaj dovolj žalostno za vas in vaše pristaše, da se naslanjate nad rečmi, ki jih niti ljudstvo prav ne mara pripovedovati. Ali pa je morda to tisti čisti Kristusov nauk, za katerega ste obljubili se potegovati, to pojav vaše vere, globoke, iz srca vroče? — „Domovina“ pa je začela po svoje, prav na protestantski način, razlagati sv. pismo. Liberalci, vašo veroizpoved! Da, vera peša, pa pri vas, liberalcih, ker vaša vera je — kriva, če je sploh še kaj imate, in ne obstoji vsa vaša vera le še v — sovraštvu do katoliške vere.

* **Božje poti** niso po okusu liberalcev, zato se pa zadirajo v nje po „Slovenskem Narodu“, „Domovini“, jih smešijo po „Narodnem Listu“ in se pridružujejo in zatrjujejo, da so ljudstvu v škodo v gmotnem in moralnem oziru. Ko bi se pa kdo obregnil ob turistik, ob tisto dostikrat drzno in nespametno plezanje po gorah, pri čemer se ubije toliko ljudi, ob izletu v Prago k sokolski slavnosti, ob potovanju po svetu, celo tista peš, z beračenjem, to bi bilo vekanja in deranja o nazadnjstvu! Hinavski brezverci, od

govorite, ali nima kak izlet mlađeniške družbe, recimo na Svetino, božja pot v Marijino Celje, v Lurd, v Rim itd. vsaj toliko pomena in veljave in koristi, kakor vaši izleti? Ali bi vi stegovali svoje strupene jezike nad kakim izletom mladine na Svetino, ko bi ta ne imel tudi verskega namena? Kar po katoliškem diši, to liberalcem — smrdi.

* **Organisti, pozor!** Odbor „Podpornega društva organistov“ ima dne 12. t. m. sejo v Grižah pri gosp. I. Skrabarju. Ako hoče kdo pristopiti k podp. društvu, naj svoj pristop naznani gosp. K. Bervarju mestnemu organistu v Celju, ali pa Fr. Klančniku, org. v Šmartnu na Paki (Savinjska dolina). Ako bi imel kdo izmed udov morda kakšne nasvete, naj jih naznani pravčasno zgoraj omenjenima, da se lahko pri seji o tem posvetuje.

Mariborski okraj.

m Slov. Bistrica. Gostilničarja Jagodiča iz Gornje Bistrice so našli dne 3. t. m. v vodi mrtvega. Izginil je že bil 21. m. m. Revenu se je zmešalo. Bil je hud nasprotnik Slovencev.

m **Zidarski izpit** je pri c. kr. dež. vladi v Celovcu, narddil g. Jak. Sonnenwald iz Pobrežja pri Mariboru, absolvent c. kr. obrtne šole v Gradcu.

m **Crešnjevce.** Pri vojaški vaji na Krasu se je nevarno ranil prostak 47. pešpolka Jakob Šetar. Sedaj leži v bolnišnici v Gorici.

m **Kap** je zadela č. g. duh. svet. in župnika šentiljskega Jak. Kelemina. Priporoča se sobratom v memento.

m **Umrl** je dne 2. t. m. veleposestnik in gostilničar pri Sv. Ađonu v Slov. gor. g. Ignacij Alt po dolgi in mučni bolezni. N. v. m. p.!

m **V St. Lenartu** v Slov. gor. je umrl dne 31. m. m. zdravnik H. Benesch v 62. letu. Rajni je bil rojen Slovan, toda zagrižen nasprotnik Slovencev.

m **St. Ilj** v Slov. gor. Ptujski „Stajere“, glasilo nemškutarjev, lažnikov in obrekovalcev, prinese je pred kratkim dopis iz St. Ilja „pri Spielfeldu“. V tem dopisu, ki je poln samih ostudnih laži, je nagromadenega toliko ostudnega obrekovanja o naših rodoljubih, da se je „Stajere“ celo svojim dotedanjim zvestim pristašem do cela pristudil. Ne bomo danes na dolgo odgovarjali ptujskemu smrdljivcu, ozir. njegovemu šentiljskemu dopisniku, kajti baviti se s takim listom, kot je „Stajere“, (se gabi slehernemu človeku, ki ima še čut poštenja v sebi. Se manj pomena pa ima lažnjivi dopis, ker ga je pisal človek, katerega se vsak pošten človek daleč izogne. Najbolj dolgo že leži „Stajerec“ v želodu naš g. kaplan, ker ga zaporedoma drzno napada v svojih predalih. G. Rauter se pa za vse napade v tem lističu bore malo zmeni, za vse tam nagromadene laži ima le pomilovalen nasme. Sicer pa cela župnija, vsi farani brez razlike se zgražajo nad temi napadi, ker je g. kaplan vsled svojega ljudomilega nastopa zelo priljubljen. Prihibi pa tudi moramo: „Stajere“, najgrje in najnesramnejše pisan list, kar ga je pod solnce, da se ga že poštene Nemci sramujejo, ima pri nas, pa tudi drugod, take dopisnike, ki nikakor niso v čast domačemu kraju. Iz dopisa se povzamemo sledeče: „Stajerca“ je v St. Ilju — strah. Njegovo stranko spreletava v St. Ilju pri Spielfeldu strah in trepet. „Stajere“, oziroma njegov dopisnik, bi rad ugonobil dobro ime ter osebno čast našim volilnim rodoljubom, zato laže o njih, kar se da. Volitve mu v šentiljski župniji ne gredo po sreči, ker ljudstvo šuntaja g. kaplana, dolgotepni fantalin, kakor imenuje mladenič Zebota, g. Thaler in drugi, zatorej izliva svoj smrdljivi žolč na te rodoljube. Posebno grize štajerčevu stranko, da je dobil naš Roškar v šentiljski župniji do 500 glasov, a Senekowitsch samo okrog 60. Iz celiga dopisa konstatujemo, da „Stajere“ sam priznava, da je šentiljsko ljudstvo pošteno in ne mara, razun nekaterih, „Stajerca“. Ker napolnjuje štajerčevu gardo v St. Ilju — strah — kakor priznava — bode gotovo z njim vred v kratkem zginila.

m **Sv. Križ** nad Mariborom. Čebelarški potovalni učitelj g. Jarančič bo učil kmečko ljudstvo pri Sv. Križu nad Mariborom umne čebeloreje v nedeljo dne 11. t. m. ob 3. uri popoldne pri novi šoli.

m **Umrla** je v Mariboru gđc. Cilika Sac, hčerka nekdanjega nadučitelja v Kamnici. N. v. m. p.!

m **Gorelo** je v Vaherčah pri Slov. Bistrici dne 6. t. m. pri Jagodiču. Zgorelo je vse. Zažgali so otroci. To je za reveža že tretja nesreča v teku enega leta. Lani se mu je sin ubil, letos pa drugi znorel, ter utonil v vodi, sedaj pa mu je požar vse uničil.

m **Dekliške Marijine družbe** prirede tudi letos dne 25. avgusta svoj shod pri Mariji v Poččavi. Iz Maribora se pojemo ob 6. zjutraj, ob 5. pr. najj. Vapored: ob 8. skupno se, ob 10. pridiga in sv. maša.

m **Hotinjavas.** Požarna hramba in izobraževalno društvo priredita dne 18. t. m. pri g. Primcu veselico. Vsporedi prihodnjč.

Ptujski okraj.

p **Pušenci** pri Ormožu. V Dravi je utonil pastir posestnika Mastena. Pri kopanju je zašel v preglbokoko vodo.

p **Častno priznanje** je izreklo c. kr. okrajno glavarstvo v Ptuj g. Antonu Goljat, posestniku in gostilničarju v Čirkoveah, za njegovo uspešno desetletno županovanje in vrlo poslovanje.

p **Ptujski mestni očetje** so izrekli svojemu ljubčeku poslancu Maliku nezaupnico ter ga opomnili, naj pusti demonstracije v državnem zboru ter se

raje pečaj z resnim delom. Malik napada namreč vedno našo vladarsko hišo in smeši zveste Avstrijance ter sanjari le za Prusijo. To je tisti Malik, ki se je na nekem shodu meseca februarja pri Leskoscchegu počival, dokler ne bodo tudi pri nas pometli z vero in z duhovniki, kakor na Francoskem; to je tisti Malik, za katerega se „Stajere“ toliko ogreva in se potem še huduje, če mu kdo reče, da je brezverski list.

p **Zastrupila** se je dne 28. julija žena poštnega uslužbenca Prosnik Ana z lizolom ter je v mestni bolnišnici po strašnih mukah umrla dne 29. julija. Govorijo se, da je storila to iz strahu pred sodnijo, kateri jo je zasledovala z neko pravdo.

p **Na Hajdinu** in sicer pri Sv. Kungoti, je pred 14. dnevi zginit 21letni fant Rosman, ki je stari in ubogi materi vdovi zapravl večjo svojo denarja ter jo potem pobrisal. Domneva se, da si je življenje končal v Dravi. Nesrečna zapravlivosť!

p **Preč. g. Jož. Fleck**, proš ptujski, je dne 30. julija zelo slovesno obhajal zlato sv. mašo. V spremstvu mil. g. opata celjskega Ogradija, mariborskih kanonikov, preč. gg. J. Voha in stolnega župnika Fr. Moravca, približno 60 duhovnikov sobratov ter neštevilnega ljudstva zlasti iz okolice je korakal visoki jubilant čvrsto in krepko v krasno ozaljšano cerkev, ki je bila kakor maldkejad družgače, natlačeno polna; prostori v presbiteriju so bili rezervirani za zastopnike uradov in oblasti. Stolni župnik, preč. g. Moravec, nekdanji vikar ptujski, je v obširnem sicer, a nadvse zanimivem govoru pojasnil na podlagi mašnega formularja delovanje in trpljenje mašnika jubilanta tako izobno, da so tudi najbolj odlični poslušalci z napeto pozornostjo in občudovanjem sledili njegovim izvajanjem. Ob koncu je preč. g. pridigar prebral jako laskavo in pri zračno pismo Nj. ekselence mil. g. kneza in škofa, v katerem prevzvišeni vladika slavi visokega jubilanta radi velikih zaslug ter mu iskreno čestita. Na to je g. jubilant pel z krepkim glasom slovesno sv. mašo. Vse se je čudilo čvrstemu in odločnemu nastopu preč. g. prošta, vsakdo ginjenih poslušalcev pa je tudi iskreno molil in prosil Vsemogočnega, naj ohrani visokega gospoda jubilanta zdravega in čvrstega še do skrajnih mej človeškega življenja.

p **Zetale.** Dne 3. in 9. julija nas je obiskala huda toča, kakršne pri nas noben stari mož ne pomni. Debela je bila kakor dobri orehi, pa čisto suha; sipala je za dober četrť ure strašno gosta. Sklestila je sadje z dreves, zrelo pšenico je popolnoma zmlatila, bolj zeleno pa na pol. Ječmen smo pokosili, vsi pridelki so skoraj popolnoma uničeni. Nekateri imamo že precej rodnihi trti. Akoravno nam je zima veliko vzela, vendar je bilo grozdje zdaj jako lepo, nadjali smo se, da si bomo vsaj nekaj truda poplačali, ker bo dobra kapljica. Zdaj je vse uničeno, ker na nekaterih krajih ni samo grozdje in listje, ampak tudi rožje posekala, tako da ni tudi drugo leto upanja na kak pridelek. Najhuje je posekala v Čermožiški in Nadolski občini, potem pa Stopree, Siteš, Kočice in nekaj Zetale. Ljudje so kar obupani, odkod dobiti denar. Kje bo živeš? Ajdo nam je lani slana vzela in še ima malo kateri za seme. Tudi umetni gnoj se pri nas letos ni čnesel; a nekateri smo ga poskušali, pa se nam niso stroški povrnili; mi ne vemo, kaj je krivo.

p **Kmetijsko društvo Lešnica** in okolica priredi tombolo v nedeljo dne 11. avgusta popoldne na vrta g. Ivana Anošek, gostilničarja v Zetalu. 1. tombola je srebrna žepna ura, 2. ameriški peten; in še mnogo drugih dobrot. Zatorej prav uljudno vabi na obilca obisk odlor.

p **Bralno društvo pri Sv. Marku** niže Ptuja priredi v nedeljo dne 11. avg. t. l. ob 3. uri popoldne v šolskih prostorih dvoje predavanj, namreč: 1. „Času primerne kmetijski nauki“ govori g. Ivan Bellč, dež. pot. učit. v Mariboru. 2. „Knež. stanje v turški dobi“, gosp. prof. dr. Lud. Pisko v Mariboru. Po predavanju prost zahtava s taboranjem v gostil. g. Martin Čeha v Markovcih. K obilni udeležbi vab. oblor.

p **Prostovoljno gasilno društvo iz Trgovišča** priredi dne 18. avg. t. l. v proslavo rojstnega dne Njih vel. cesarja Franca Jožefa I. veselico v gostilni A. Mikl pri Vel. neletji. K obilni udeležbi vabi prav uljudno. Načelstvo.

p **Bralno društvo pri Sv. Florijanu** pri Rogatcu priredi dne 11. t. m. ob 8. popoldne na vrta gosp. Vizoviškega veselico. Vsporedi: Veseligr: „Dobro došli, kedar pojete domov?“, petje. Igra „Kmet in fotograf“, žalivna pošta, petje. Vstopnica 20 v.

Ljutomerski okraj.

p **Sv. Križ** na Murskem polju. Slavnost blagoslovljenja nove zastave vojaškega veteranskega društva se je izvanredno krasno obnesla. Smelo se lahko trdi, da kaj takega in tolike množice ljudstva še ni bilo nikdar pri Sv. Križu. Počastila so nas z udeležbo razna društva: c. kr. strelsko društvo iz Veržaja s svojo zastavo in 30 člani, vojaško veteransko društvo iz Radgonej z zastavo in z 18 člani društvene mestne godbe in 38 društvenikov, od Sv. Andraža z zastavo in 36 člani, od Sv. Antona z zastavo, godbo in 55 člani, od Svetinj z 22 člani, od Sv. Tomaža z godbo in 14 člani, dalje cela okrajna zveza gasilnih društev s svojo zastavo in 80 člani; skupno je bilo zbranih 311 društvnikov. Dan je bil kakor navlaš za nas krasen. Cela slavnost se je vršila v najlepšem redu in miru, dasi je bilo med toliko množico ljudstva več različnih idej, toda vse je nadvladala bratska in prijateljska sloga in nad našimi glavami so ponosno vihrale poleg cesarskih zastav slovenske trobojnice. Nova zastava je krasno delo č. šolskih sester v Mariboru, je rumene in črne barve s cesarskim orlom in napisom: Vsej za vero,

dom, cesarja, in na drugi strani podoba Brezmadežne Device Marije in društveni napis.

I Ustrelili se je dne 3. t. m. orbiški postajevođa Krajnc v Križevcih na Murskem polju. Vzrok je strah pred kaznijo.

I Volitve za okrajni zastop gornjeradgonski se bodo vršile dne 21. t. m. za veleposestvo in 22. t. m. za kmečke občine. Slovenski župani in volilni možje gornjeradgonskega okraja! Z zanimanjem gleda te dni slovensko ljudstvo na Vas, da rešite čast lepega okraja, da sterete moč nemčurstva in se otreseste nemčurških verig, v katere ste bili dolga leta vkovani. Pokažite na dan volitve z zedinjenimi močmi, da se ne pustite več komandirati od radgonskih nemških „purgarjev“, katerih pokorni sluga je narodni ođpadnik Wratschko, ampak da hočete z naprejem na svoji zemlji biti svoji gospodarji. Petnajst let so gospodarili nemškutarji in radgonski purgari v našem okraju. A kako? Okrajne doklade so leto za letom zvišavali in tako nalagali vedno večja bremena na naše itak že s tolikimi davki preobložene rame, a vendar za gospodarski napredek okraja bore malo skrbeli. Pač vendar! Koj po nastopu imeli so denarja v blagajni in hajd je šlo pol tuceta naj boljših Wratschkovih pajdašev iskat na Gornještajersko bikov pristnega nemškega plemena. In kupili so jih za 10.000 kron, prignali in razdelili te pinegavec spet med same Wratschkove prijatelje. Pa pride potovalni neitelj in pove, da to plemo ni za naš kraj in preminoli so bikoci, zginitil je izdani denar in — plemo. Pravili so, da je dobil Wratschko tožbo za železnico — katera tožba pa še davno ni rešena — in dali so mu kimovec njegovi naenkrat kot napitek 1500 gld. Pa če bi on tudi tožbo dobil, saj je bila njegova dolžnost skrbeti za koristi celega okraja! Ali ni vlekot kot okr. načelnik mastne plače? Pa, če bi hoteli navesti vse slučaje nerodnega gospodarstva, napisali bi lahko cele knjige. Poglejmo še le na najnovejši čas, ko je naš okraj dovolil zopet prispevek 1000 kron za nemško železnico v Fehring. Tam okoli trosjio z denarjem, mi pa plačujemo, da nam „škrampli pokajo“. In ker razmetavajo z denarjem tako, tedaj pač ni čuda, da zadnje nedeljo, to je 4. t. m., že več niso imeli toliko denarja v blagajni, da bi izplačali nekterim kmetom 200—300 kron vožnine za navoženje prodec. Kje so toraj tisti denarji, s katerimi so se prejšnja leta hvalili, da jih imajo prihranjene? Pa dovolj! Vse kar čuti pošteno, iz srca želi, da bode enkrat za vselej konec temu gospodarstvu. Zato pa možje slovenski, junaško na bojišče! Naj ga ne bo med vami izdajalec — in če bi Vas nasprotniki hoteli podkupiti tudi z zlatimi gradovi — izposlušajte nam sijajno zmago, in hvaležni vam bodo ne le volilec ampak vsi pošteti Slovenci! Živeli!

Slovenjgraški okraj.

s St. III pri Velenju. V nedeljo dne 11. t. m. dopoldne ob 11. uri zboruje tukaj Kmečka zveza. Govoril bodeta državna poslanca g. dr. Korošec in g. Roškar. St. Ijčani, St. Andražani in Ponkovičani, pridite poslušat zastopnike kmečkega stanu.

s Skale pri Večenju. V nedeljo dne 11. t. m., popoldne ob 4. uri, se vrši pri posestniku g. Vagi v Skalah veliko zborovanje, na katerem bodeta govorila v imenu Kmečke zveze g. dr. Korošec in g. Roškar. Saleščani, vstavi pristajši Kmečke zveze, pridite vsi poslušati svoje zagovornike!

s Mašino za klerikalce in liberalce imajo v Mislinji. Ob času državnoborskih volitev se je kar določno, javno in tudi uradno zaznamovalo, kdo voli katoliško, kdo protikatoliško, ali koga prištevajo klerikalcem, koga liberalcem. Posebno znanje in spretnost so v tem delovanju kazali c. kr. žandarmi. Pri ožji volitvi so hodili celo na domove pregledovat glasovnice, ali lepše povedano: revilirati. Da se niso na protikatoliško agitacijo, hujkanje, sleparenje in nasilje liberalcev ozirali, tega ne opominimo, pač pa povemo, da so vsako liberalce zvesto poslušali in poštene ljudi celo pri nočnem počitku motili. Natanko pa so ločevali stranki klerikalno in liberalno. Kdor je volil Ježovnika, je bil pečen liberalce, priznat protikatoliški mož. Če hočete, so na razpolago dnevi in imena. Kar vprašalo se je, in bili so zreli klerikalci in liberalci, kakor da bi žandarm vrgel može v mašino, zaruknil in na eni strani bi izleteli grdi, črni in zabiti klerikalci, na drugi strani pa lepi, beli in razsvetljeni liberalci Nova iznajdba ta c. kr. mašina.

s Medveda so obesili v Mislinji. Županovi fanti so mladeniča, ki nosi medvedovo ime, za šalo obesili na žebelj v steno zabiti. Ne vemo, če je v tistem času sam peklenšček privedel razposajeno družbo, ali kaj, toliko nam je znano, da so se fantje zanimali za došle veseljake, za njimi sli in pozabili na Medveda, visečega na žebelu. Taji se še imel v sebi toliko orjaške moči, da je brčal in bincal, dokler se mu žebelj ni upognil in se je nesrečnež otel grozni smrti. Za šalo Medveda obešati pač ne kaže tudi takim ne, katerim bi naj bil kakor angel varuh „Stajerc.“

s Nad tablico se spodtikajo nekateri štajerski možje v Mislinji. Lani so namreč dali napraviti neko tablo z napisom nemškim in slovenskim. Naš list jim je razložil nespametno početje z vsiljivo nemščino, zdaj pa kličejo: to ni občino nič stalo, ampak iz svojega je pripravil g. Strohnik. No, ta gospod trdi, da je naredil tudi most, naredil cesto, menda zgradil tudi železnico, sezidal Mislinje in obesil zvezde na nebo.

No, pa lepo tablico je pripravil Strohnik. Pa to je „Wohl niks.“ Zakaj? Ga ne more nihče zavidati. Zakaj? Ker gledaš v samo dveh nemških vrsticah tri napake.

s Smartno ob Paki. Tukaj se je ustanovilo pevsko društvo. Oblastvi so nam sicer 2 leto ovirale ustanovitve, a sedaj imamo psovila potrjena in dne 15. t. m. ob 3. uri popoldne se skliče prvi občni zbor. Fantje in dekleta, ki imate gladka grla za petje, pristopite!

Konjiški okraj.

k Smrtina vožnja. Posestnik Stefan Gorinšek iz Tepin je vozil 29. m. m. zvečer bombaževino. Med potom ga presenetli nevihta. Voznik se je skril pred dežjem pod plahto. Ko je pa peljal voz po bregu navzdol, se je voz prekučil in pokopal neprevidnega voznika. Sele drugi dan ga je našel poštar z razbito črepinjo.

k Na Prihovi bode na praznik Marijinega vnebovzetja velik romarski shod.

k Ogenj. V Čadramu so zgoreli 6. t. m. dopoldne stari župnijski hlevi. Zgorela je tudi vinska stiskalnica, slamoreznica i. dr., a vse je bilo zavarovano. Ljudje pravijo, da so ogenj zanetili otroci, ko so kadili cigarete. Vnela se je najprej krma, zato ni bilo mogoče rešiti poslopja.

k V Zrečah je po dolgotrajni bolezni umrl g. nadučitelj Tribnik. Pogreb se je vršil danes v četrtek. Svetila mu večna luč!

Celjski okraj.

c Vinska letina se nam v naših goricah ob Savinjski dolini letos obeta kaj slabo. Zlastno trto, ki je že poprej silno pešala, je letošnja luda zima uničila skoraj docela, a tudi izabeha, s katero so naši vinogradi večinoma posajeni, je močno trpela. Ker ameriška trta v naših mrzlih legah ne uspeva posebno dobro, se kaže našim goricam kaj slaba prihodnost. Umestno bode tedaj, če si bodi marsikateri posestnik od svojih dosedanjih vinogradov ohranil le en del ter skušal tistega z rafintenzivnejim obdelovanjem ohraniti v večji rodovitnosti, večino pa posadil s sadnim drevjem, ki ne zahteva toliko truda in stroškov, pa daje ravno v naših legah vendar tako lepe dohodke.

c Na Polzeli smo pokopali dne 1. t. m. deklico Anico Kolšek p. d. Martinekova. N. v m. p.!

c Šmarjeta pri Rimskih Toplicah. Dne 21. m. m. se je obnesla veselica tukajšnega bralnega društva nad vse prav sijajno, kar je najboljši dokaz, kako priljubljena je pošteno zabava med našim slovenskim ljudstvom. Ob jako lepem vremenu na prostem travniku se je zbralo nad 400 ljudi, med kojimi smo opazili mnogo vrlih šentjedertčanov (s svojo zastavo), Laščanov, Dolancev, Smiklavčanov, Celjanov, Ločanov, posebno veliko smo opazili letovčarjev iz rimskih in laških toplic. Veselica se je otvorila s predsednikovim pozdravom in nato je sledil dobro zbrani mešan zbor: „V petju oglasimo“. Vse točke dnevnega reda so se nad vse izvrstno obnesle, zlasti kar se tiče pevskega točka, koje je zbrana množica poslušala z napeto pozornostjo. Tudi igralci so svoje vloge za prvi nastop prav dobro rešili. Med posebnimi točkami je igrala narodna godba iz Laškega trga deloma slovenske narodne komade. K sklepu so imel gosp. župnik od Sv. Jederti ganljiv govor, katerega bi si šmarjetčani naj dobro v spominu ohranili. Pri prosti zabavi smo koprneče čakali na zvečer neke čudne živali, ki je bila tako krasno ovenčana. Tako smo imeli šmarjetčani lep nov narodni praznik, kakršnega pri nas že nad 20 let ni bilo. Zali Bog, da je med nami toliko ljudi, ki nemir delajo in naše nam najljubše poštene goste z raznimi psovki napadajo. Seveda k temu pripomore le „Stajerc.“

c Planinski sejm. To vam bo vrvenje in drvenje dne 1. septembra letos pri Sv. Frančišku Ksaverju. Krepek se bodo glasili zvoki večih godb in pevskega zborov po obširni planoti, vmes se bodo razlegali krepi planinski kliči: Juhuhuhu! in Juhej! Lahko se bodeš vozil na vrtljaku, lahko bodeš šel v gledališče, ogledal si bodeš planinski muzej, zverinjak, svojo srečo bodeš poskusil pri metanju rinki, na mehanični železnici, na gračnem kegljišču i. t. d. Prav bogato bode obložen srečolov. V posebnih utah si lahko kupiš speminsko knjižico „Dr. Frischauf in njegovo delovanje v Savinjskih planinah“, krasne razglednice s sliko Frischaufovo, spominske kupice z napisi itd. Točilo se bode sveže pivo, rujna vinska kapljica in brezalkoholne pijače, kava, čaj itd. Na raznju se bosta pekla dva tolsta janjca, iz posebnega avtomata bodeš dobil slastne klobasice. Preskrbljeno bo tudi za mrzla in tudi topla jedila. Plesal pa bode lahko vsak po travi, kolikor bo hotel. Vse bode preprosto in veselo, si bode volje ne bo na Planinskem sejmu.

Kakor sme zvedeli, izide na Planinskem sejmu poseben časnik in je že prostor določen za tiskarno. Sedaj se je čas, če hoče kdo anoncirati, naj pošlje takoj inšert Savinjski podružnici, da ga izroči g. uredniku.

Tako se naj isti v Gornjigradu tudi pošljejo dobitki za srečolov. Odbor prosi zanj!

Naslednja dneva so izleti v Savinjskih planinah v višini in v nižini. Dne 4. septembra pa se na Okrešlju otvori Frischaufova koč, imenovana po profesorju Frischaufu.

Kolikor smo slišali, je veliko zanimanje za Planinski sejm. Več društev je že javilo svoj dohod. Isti dan dopoldne je slovesno blagoslovljenje voza požarne brambe istotam in ostanejo tuja gasilna društva seveda popoldne na Planinskem sejmu.

Opozarjamo naša društva, naj poletate za nekaj dni v našo krasno spodnještajersko Svico. Spoznavajmo naravne krasote slovenske zemlje, ogledimo si čudeže božjega stvarjenja.

Nepozabni Slomšek je zložil lepo pesem o Solčavskih gorah, razni pisatelji so opisovali biser slovenskega Štajerja: Savinjsko dolino in njene Alpe. Kdor se ni videl tega koščeka naše domovine, hajd — palico v roke, nekaj krome v žep in na pot! Po spodnji Savinjski dolini mimo Mozirja, Natzarja (samosstan na divnem gričku), po Zadreski dolini v Gornjigradu (velikanska cerkev in obširen grad ljubljanskih škofov — ljubljanski škof biva sedaj tam in ostane tam še več tednov), Sv. Frančišek Ksaverij (Planinski sejm), Ljubno, Luče, mimo presihajočega studenca, čudovite Igle v Solčavo in v romantično lepo Logarsko dolino, slap pod Rinko, Okrešelj in nazaj. Ves čas bodeš zri gorske velikane, belosive in razorane skale planinskih vršacov, no, če imaš dobre noge, pa na nje.

Prid' vrh planin, nižave sin!

Natančnejša pojasnila daje Savinjska podružnica Slovenskega planinskega društva v Gornjem gradu. Prihodnjic več.

Volilo, ter označil škodo, kakor so mu jo te občine same napovedale.

Kaj pa je storil Markhl? Izbral je za svoj predlog le nekatere občine ter navedel škodo, ki je mnogo manjša, nego jo je napovedal dr. Korošec. Seveda bo vlada rajši verjela manjši škodi, ker ji je treba potem manj plačati. Prebivalci pa se naj zahvalijo za to pri Markhlu in liberalni stranki. Omenimo, da je dr. Korošec zaradi toče v okraju rogaškem vsakokrat vložil nujni predlog, kadar je bil okraj po toči prizadet. Ob enem se je v proračunskem odseku odločno pritožil proti počasnemu postopanju okrajnih glavarstev.

* Otročja politika. Nedovršeni dijaki pri „Nar. Listu“ se jezijo kakor mladi otročaji, da so poslanci Slovenske kmečke zveze stavili v državnem zboru več predlogov nego Hribarjevi senci Roblek in Ježovnik. Nam ne pride niti na misel, da bi vsled tega Robleku in Ježovniku kaj očitali. Saj nihče ni več od njih pričakoval, celjski dohtarji sami ne! Nadalje se študentje v „Narodnem Listu“ tolažijo, da sta Roblek in Ježovnik pač vsekakor bolj narodna, ker sta stavila predloge in vprašanje za uradnike. Smešno! Ali so samo uradniki, narodni, naši kmetje pa, za katere so delali poslanci Slovenske kmečke zveze, ne spadajo k narodu?

* Veliko neamnost je znil „Narodni List“, ko je napadel dr. Korošca, ker se je v državnem zboru zanimal tudi za izvršenje železnice Polzela-Kamnik. Roblek v tem oziru pač ni svoje dolžnosti storil in kdor pozna razmere, se mora le smejati „Narodnemu Listu“, ki neumno izgovarja Robleka, češ, Roblek ni nič storil, ker je znal po Hribarju, (kojega senca je), da je v železniškem svetu železnica že sklenjena. Železniški svet lahko sklene na tisoče železnic, vsled tega še nobena ne bo zidana, ker železniški svet nima nikakoršne postavodajalne moči. Stvar mora v državi zbor, in to je storil dr. Korošec. Pri tem delu dr. Korošca tudi ne bo motila otročja opazka v „Narodnem Listu“, da je železnica v Robleku.

c Sokolska slavnost v Zalen. Skraja so hoteli Sokoli zastavo samo „razviti“ po kumici, pozneje so se domislili, da sedj liberalni Roblek v državnem zboru s sedmimi hrvatskimi svečeniški skupaj, in tako je bilo sklenjeno, da jim bo njihov zaupnik č. g. Bejšak blagoslovil zastavo. Tuji Sokoli so bili pri obeh vlakih slovesno z godbo sprejeti. Ob 3 zbrali so se Sokoli in sli pred hišo občinskega urada, kjer je g. župan napravil Sokolom poluren govor. Na to se je podal Sokol k šotoru, kjer se je nova, krasna zastava blagoslovila. Kumica bila je ga. Roblek. Takoj po razviti zastavi podal se je Sokol na telovadlišče. Po dokončani telovadbi se je zbrala velikanska množica na vrtu, kjer so bile proste zabave. Takoj se je oglasil nek Sokol, pa žalibog, drugega ni bilo slišati, kakor o novopečeni stranki, seveda liberalni. O krščanski stranki se je izrazil, da spada že davno med staro šaro. Ta govornik je ponovil gotovo 20krat, kako pridno, vstrajno je delovala Narodna stranka v zadnjih dveh mesecih v Savinjski dolini. Drugi govornik je bil zvečer dr. Kušar, in je ravno isto omenil, kakor njegov prvi govornik. Pravil je, da je baje klerikalizem kriv nemčurstva na Kranjskem, česar mu niti kranjski Sokoli niso hoteli verjeti. H koncu navduševal je Sokole, naj bodo vsi narodni in njegovi pristaši.

c Iz Braslovč. V nedeljo dne 21. julija se je vršila v Braslovčah redka slovesnost, namreč 100letnica obstanka braslovške šole. Ob 10. uri dopoldne je bilo slovesno sv. opravilo, katerega je daroval č. g. dekan Hribar ob asistenci č. g. kanonika Bohinca in č. g. kateheta Volgrinca. Govor č. g. kateheta o važnosti in nalogi šole, milo petje šolskih otrok in ves obred je napravil na navzoče globok utis ter marsikateremu nehoti privabil solze v oči. Popoldne se je vršila šolska veselica na prostem pri g. L. Plaskanu. G. šolski voditelj je v kratkih potezah naslikal zgodovino braslovške šole, omenil odlične može, ki so izšli iz te šole in zavzemajo, ali so zavzemali visoka mesta v javnosti, spodbujal stariše k rednemu pošiljanju v šolo, otroke k marljivosti in

hvalečnosti do svojih dobrotnikov, povtlarjal, da se bodo otroci tudi v prihodnje vzgojevali tako, da bodo enkrat koristni udje človeške družbe in vrli državljani, ki bodo ljubili svojo domovino in jej povsod delali čast in slavo ter je zaklical k sklepu trikratni „slava“ našemu premilemu vladarju. Potem so otroci dobro deklamovali, peli razne pesmi in igrali igrokaz „Mladi tat“, nastopali so tudi „mladi vojaki“ in igrali so se razne otroške igre. Pri veselici so sodelovali Braslovski Sokol, pevsko društvo, požarna bramba in šost. narodna godba. Otroci so bili večkrat pogoščeni z raznimi jestvinami in pristnim vinom z vodo. Dobili so tudi spominske podobice, dar č. g. kateheta Vogrinec in razne pripravne reči, kot nože, denarnice, biležnice, rute, pisalna orodja itd. Dolžnost me veže, se tem potem najprej zahvaliti č. duhovščini za prireditve cerkvene slovesnosti in! pa gmotno podpro, nadalje g. bančnu Cnobloch, ki je prispeval zdatno svoto v pokritje stroškov, potem vsem nekdanjim odličnim učencem, ki so obilo darovali, kakor g. dr. Vovšek, g. prof. Košan, g. major Brišnik, g. Marka Lipold, č. g. Anton Ribar, župnik na Planini, č. g. Fr. Lebar, župnik v St. Janžu, gospa Kartin, g. L. Baš, g. Stiglic iz Dunaja i. dr. Prav zdatno so nas podpirali g. Jos. Pauer, dr. Červinka, pl. Bien, g. A. Plaskan, in tudi stariši otrok so radovoljno prispevali lepe doneske, da so se mogli pokriti veliki stroški in je še nekaj preostalo za šolsko kuhinjo in druge šolske potrebe. Prav posebna zahvala pa gre vrlim gospem, ki so preskrbele pogoščanje otrok. V tem oziru gre največja zaslug prehlagi gospe B. Pauer, znani prijateljici šolske mladine. Podpirale so jo velečenjene gospe dr. Vovškova, Košanova, M. Paurova, pl. Bienova, Marchitzeva in Striharjeva. Vsem naj bude tukaj izrečena najprisernejša zahvala s prošnjo, da bi tudi v prihodnje ostale zveste podpornice šolske mladine. Hvala pa tudi g. L. Plaskan, ki je prepustil slavnostni prostor, postavil lep maj, okrasil vse z zelenjem in tudi drugim načinom pripomogel k dobremu izidu slavnosti. Dragi Braslovčani! Ta redka slovesnost, pri kateri smo vsi složno in skupno delovali, naj nas bodri k nadaljnjemu vzajemnemu delovanju v prid naše preljube mladine, v prid člega naroda. V slogi je moč!

c Prošnja. Četrto stoletja je minolo odkar so bile poklicane šolske sestre iz mariborske matere hiše v Celje, da bi podučevale slovenska dekleta mesta Celja in celjske okolice, za katera se do sedaj vlada ni ustanovila javne šole. Tiho so prišle brez slovesnega sprejema, tiho in mirno so delovale po gestu: vse za vero, dom, cesarja. V začetku je bila šola, na kateri podučujejo šolske sestre, dvorazredna; polagoma se je razširila v šestrazrednico in je upanje, da se prihodnje leto razširi v sedem, ozir. osemrazrednico. Kako vestno izvršujejo šolske sestre na imenovani šoli svojo nalogo, kaže priznanje ne le starišev, kateri jim izročajo svoje otroke, ampak tudi slavne šolske oblasti smatrajo ta zavod kot izbornu urejeno šolo. Ker pa ljudska šola ne zadostuje vsem potrebam, zato želi kat. podporno društvo, ki vzdržuje zasebno dekliško šolo, da osnujejo šolske sestre še gospodinjsko šolo, meščansko ali višjo dekliško šolo, sirotišnico, zavod za pokvarjene deklice, posredovalnico vsakovrstnih služb, ki bo skrbela tudi za izobrazbo in varstvo ženskih poslov; in slednjič se želi postaviti cerkev, posvečena presv. Sreči Jezusovemu.

Omenjeni zavodi niso le velike važnosti, ampak tudi zelo potrebni. Doslej so bile slovenske deklice prisiljene obiskovati mestno meščansko šolo, kjer pa je vse naperjeno na to, da se jim zamori ljubezen do materne jezika. Ker gospodinja hiši tri vogle podpira in je od gospodine odvisna sreča ali nesreča cele družine, treba jej je znati umnega gospodinstva. Zato bo gospodinjska šola skrbela za izobrazbo dobrih gospodinj, posebno kmečkih. Kako težko de kmečkemu dekletu, ki pride v mesto služiti, pa ne ve, kam bi se obrnilo; temu naj odpomore poselska posredovalnica, ki bo pomagala tudi gospodinjam dobiti hobre ženske posle. Da zapuščeni otroci ne bodo pohujšali drugih in zabredli v hudodelstva, skrbel bo zavod za zanemarjane in pokvarjene deklice, in sirotišnica, ki bo gotovo dobro došla tistim, ki bi morali drugače otroke poslati v tuj zavod, kjer se odtuji narodu.

Kje se bo pa vzelo potrebnega denarja za vse to? Dokler dobivajo šolske sestre tako pičlo plačo, kakor doslej, seveda same ne morejo nič storiti; pa tudi kat. podporno društvo, ki jih podpira, ne razpolaga s kapitalom. Razume se samo ob sebi, da mora zbirati denar slovensko ljudstvo, kateremu bodo zavodi koristili. Pa tudi dežela in država bodete dali kaj podpore.

Zanašajoč se na rek: Kamen do kamena palača, zrno do zrna pogača, obračamo se do vseh domov in rodoljubov, do vseh občinskih in drugih zastopov ter do vseh za blago ljudstva vnetih posojilničnih odborov, s pristrano prošnjo, da pomagajo uresničiti omenjene zavode z radodarnimi prispevki. Vzglej naj nam bo Korotan, doslej tužni vedno imenovan; v dveh letih so maloštevilni Korošci nabrali čez 100.000 K za gospodinjsko in narodno šolo. V prvi vrsti pa prosimo dekleta in žene, da pokažejo svojo znano požrtvovalnost; saj so zavodi namenjeni ženskem spolu.

Kat. podporno društvo je za Spodnji Stajer došlo do posameznih župnijah zaupne osebe, ki pobirajo prispevke. Te so od društva pooblašene in po-

trjene in zato jim lahko zaupate. Za vse dobrotnike se bere vsak prvi petek sv. maša in vsaki dan trikrat molijo šolske sestre skupno za žive in pokojne dobrotnike. V šoli pa se tudi z otroci moli v ta namen. Kdor plača 1 K na leto, postane podporni ud, kdor plača 4 K na leto, postane redni ud kat. podpornega društva, kdor pa plača 80 K enkrat za vselej, postane njega ustanovnik. Pa tudi vsak najmanjši dar se hvaležno sprejme. Prispevki se lahko tudi pošljejo naravnost na kat. podporno društvo v Celju. Ker se potrebuje za vse zavode veliko denarja, pobirala se bo udnina več let zaporedoma, tako, da se udom ne bo veliko poznalo, ko bodo dali vsako leto mali prispevek. Z združenimi močmi se bo v nekaterih letih vse doseglo.

Kat. podporno društvo v Celju.

c Sv. Vid pri Grobelnem. Liberalni „Narodni List“ je v zadnji številki prijavil naslednji popravek svoje notice od 20. junija: „Ni res, da bi bil jaz poslal Francat Javornika, kmeta na Selcih, in njegovega sina po svetidski in ponkovski župniji agitirati za dr. Korošca, z grozilo globe 20 K, ako sei za nasprotnega kandidata glasuje, in s strašenjem, da vera iz cerkve in šole takoj izgine, ampak resnica je, da e. kr. državno pravdnstvo pri preiskovanju po orožnikih ni trohice tega obdolženja zasledilo. Ivan Gajšek, župnik. Pa te laži ni prostovoljno preklical „Narodni List“, čeravno je g. župnik opetovano prosil uredništvo. Sodnja je moral prisiliti list, da je preklical svojo laž.“

c V Gotovljah se priredi ne 18. avgusta t. l. ob 3. uri pop. ljudska veselica z raznim kratkočasjem v korist domačemu tamburaškemu zboru. K obliki udeležbi se uludno valči.

c Šmihel nad Mozirjem. Kmetijska podružnica priredi d e 18. avg. potovalno predavanje predpoludne po rani sv. maši na Rečici, popoldne pa v Mozirju. Preda. al. boje g. pot. učit. Fr. Gorican. Člane in nečlane vabimo k mnogobrojni udeležbi.

Shod Kmečke zveze v Laškem trgu.

K. Z. je imela 4. avg. zelo obiskani shod. Shodu je predsedoval župan Jožef Lapornik, zapisničarjem je bil izvoljen vikar Fortunat Končan. Poročal je dr. poslanec dr. Benkovič. Burno pozdravljen, začel je razvijati delovanje državnega zbora v poletnem zasedanju. Dasiravno so bili državni poslanci še le malo časa skupaj, so vendar predložili vladi mnogo koristnega za presojevanje. Omeni, da se je ustanovila med državnimi poslanci „Kmečka zveza“, ki šteje nad 270 poslanci; to število nam je porok, da se bo za kmečki stan sedaj dalo kaj storiti. V tem klubu so poslanci raznih narodnostij in raznih strank, veže jih le eno: zavest, da je treba delovati za probojo in povzdigo kmečkega stanu. Na to omeni poslanec sestav. Slovenskega kluba in pojasni zborovalcem, zakaj niso vsi slovenski poslanci v enem klubu; ne sodi, da bi poslanci sedeli pri eni mizi, kojih volilci so bili in še so v tako oistem nasprotstvu, ker je težko delovati s takimi ljudmi, katerim se ne more vse zaupati, ker so nekateri dalmatinski poslanci v politiki prijatelji z onimi, naj se srbska meja za uvoz živine odpre, in ker je Jugoslovanski klub sprejel v svoj klub tudi Hribarja, ki je svojim volilcem moral obljubiti, da bo delal za prosto šolo, to je šolo brez Boga, za razporoko in za ločitev cerkve od države. Aki bi bili vsi slovenski in kranjski poslanci, ki so tako različnega narodnega in verskega mišljenja, pri eni mizi, bi tudi pri vladi ne imeli toliko veljave, kakor jo imajo zdaj, ko so ene misli in enega srca, da si jih je manjše število. (Na to pa smo čuli dolgo vrsto koristnih predlogov, ki jih je v tem kratkem času poletnega zasedanja državnega zbora predložil vladi naš državni poslanec, oziroma Slovenski klub: za pomoč po umi poškodovane, naj se da običajni odškodnino za poslovanje v prenešenem delokrogu, to so oni posli, ki jih občine opravljajo in ki pravzaprav ne spadajo v njeno področje itd. Končno se je podpisala in podala prošnja na poljedelsko ministrstvo za nujno pomoč posestnikom marijograške in šentkrištovske občine, kojim so kobilice storile toliko škode, in sprejela se je še naslednja resolucija: Na shodu Kmečke zveze dne 4. avgusta zbrani kmetje odločno obsojajo napade na dr. Benkoviča, izrekamo svojo popolno zaupanje njemu, kakor tudi drugim poslanecem Kmečke zveze ter odobravamo njih vstop v Slovenski klub, ki ima popolnoma jasn timerki, narodni in gospodarski program. Postopanje dvornega svetnika g. dr. Ploja pa, ki ni vstopil v Slovenski klub, pa najodločneje obsojamo, mu izrekamo nezaupanje, ter ga pozivljamo, da položi svoj mandat nazaj v roke Kmečke zveze. Burni živio! Klic na dr. Benkoviča so odmevali ob sklepu tega že dolgo zaželenega shoda. Kako pa se ljudstvo zanima za politiko, so pa porok raznovrstna vprašanja in predlogi, s katerimi so obsuli zborovalci državnega poslanca še po dokončanem shodu.

Brežiški okraj.

Slavnost Slov. kmečke zveze v Rajhenburgu.

Vzrok slavnosti. Znano je, da je bil pri zadnjih državnoborskih volitvah zlasti v Rajhenburgu in okolici, kjer je Narodna stranka najpopred stopila v javnost, hud boj. Mnogo napora je stalo, predno so se mogle ljudstvu razkrinkati vse hudobne nakane nove stranke. No, šlo pa je, in odslej so bili naši volilci odločni in neizprosni, kar nam je pokazal dan volitve sam, ko je dobil kandidat Kmečke zveze tako častno večino. Hujši pa kot je boj, tem ve-

še je potem veselje nad zmago. In tako je tudi med našimi volilci veselo zavladalo neopisno veselje. Temu veselju hoteli so pa dati tudi javni izraz, in tako je prišlo do veselice, ki se je vršila dne 28. julija ob enem z zborovanjem Slovenske kmečke zveze za sevniški in brežiški okraj. Pripomniti moramo, da so to veselico kmetje sami hoteli imeti, in da so tudi sami delali za njo. Posebno kmetu Fabjančiču iz Anž gre glede tega vsa hvala in čast.

Za preke slavnosti. Kakor hitro je Narodna stranka izvolila, kaj da nameravajo naši kmetje, bila je vsa iz sebe. Po vseh udih začel jo je trgati liberalni revmatizem, in zdravila je začela iskati za to svojo bolezen v občinskih sejah, v vozarjenju na glavarstvo in v vsakovrstnem javkanju in živkanju. Predno je še kdokaj naznanil na občino o nameravani veselici, že ste bili nemudoma sklicani dve izvanredni občinski seji in junaki iz občinskega odbora so sklepali hrabro o stvarih, katerih resno nikdo niti nameraval ni.

Prostor slavnosti. Primernejšega prostora za kakšno slavnost na prostem gotovo nima v Rajhenburgu nikdo, nego je oni pri Pohletu, kjer se je vršilo naše zborovanje in veselica. Da pa bode g. Pohle ta prostor tako pripravil in okrasil, tega ni bilo pričakovati. Vsakdo je moral biti vesel in srečen, da se je smel kretati in zabavati v tej velikanski, na vse mogoče načine okrašeni zeleni uti.

Prihod državnega poslanca dr. Iv. Benkoviča. Sovražni nam elementi iz občinskega odbora rajhenburškega so si brusili jezike in pete, da zaprečijo sprejem našega g. poslanca. A v kljub temu je prišlo proti kolodvoru okoli 200 neustrašenih mož, kateri so spremljali potem g. poslanca v dolgi vrsti na kraj zborovanja, kjer ga je med gromenjem topičev in sviranjem godbe pozdravljala nešteta množica ljudstva. Bil je to prizor, ki nam ne mine več iz spomina. Ves trud, ki ga je imela Kmečka zveza za čas volitve, je bil pozabljen, le veselje, da biva naš poslanec zopet med nami, se je bralo vsakomur iz obraza.

Zborovanje. Zborovanje je bilo res krasno. Ako vidiš nad tisoč ljudi, ki tako zvesto in pazno poslušajo veleznimivo poročilo svojega poslanca, ni sment, da ne bil tudi ti navdušen za stvar. In g. poslanec res ni mogel napraviti s svojim izbornim, skoro dve uri trajajočim govorom, v katerega je vpletel vse zanimivosti državnega zbora, boljsega vtisa, ko ga je napravil. Le hudobnež more temu ugovarjati. Ponavljajoče se pritrevanje med govorom in živahno ploskanje koncem govora je priča, da so bile besede g. poslanca sprejete v najkrepkejšem navdušenju z največjo zadovoljnostjo. Vsakdo je bil v dnu svojega srca prepričan, da gre g. poslancu za njegovo neumorno, pogumno, ja, občudovanja vredno delovanje vsa čast in hvala. Zares, Kmečka zveza ni zamanj ponosna nanj.

G. župnik Cerjak se v imenu zborovalcev v prav lepih besedah zahvali g. poslancu za velik njegov trud in opozori zborovalce, kako rapačno in le zavistipolno je bilo nasprotovanje pri izvolitvi tako vrlega moža. Nastopila sta še dva govornika, kmet Budna iz Kaloševca, kateri je po pravici tožil o bremenu, ki ga povzroča kmetu ljudska šola in prosil g. poslanca, da naj po svojih močeh dela na to, da se ljudske šole podržavijo, in kmet Vodopivec iz Slovanika, kateri je govoril o drugih kmečkih žuljih, katerim bi se naj kolikor mogoče opomoglo. Ko se je g. poslanec sprejel razne prošnje in si zabeležil razne želje posameznih mož, so se soglasno in z velikim navdušenjem sprejele že znane tri resolucije.

Veselica. Da je bilo na zborovanju sledeči veselici, katere se je udeležil tudi g. župan Spieskar s cenj. svojo rodino, vse v najlepšem redu in v okviru potrebne dostojnosti, ni dvoma, saj se je na njej radovala le Kmečka zveza.

b Izlet železničarjev južne železnice iz Zagreba v Brežice dne 4. t. m. je krasno uspel. Prostorni vrt „Narodnega doma“ je bil popolnoma poln. Iz Zagreba je vozil poseben vlak, udeležence iz Siska pa se je pridružila mestna godba. Vseh izletnikov je bilo čez 2000 iz vseh slojev. Popoldne se je vršil na Griču na Kranjskem koncert s plesom; zvečer pa je gorel na Krki umetni ogenj.

Strašna železniška nesreča pri Spilfeldu.

V torek zjutraj dne 6. t. m. ob 4. je trčil brzovlak, ki vozi proti Dunaju, na postaji Spilfeld v lokomotivo tovrnega vlaka s tako silo, da je skočila lokomotiva brzovlaka iz tira, lokomotiva tovrnega vlaka pa je bila v trenutku popolnoma razrušena. Službeni voz in poštini voz brzovlaka sta vsled pritiska sledečih vagonov skočila iz tira. Službeni voz je vrglo čez železniški nasip, poštini voz pa je vrglo na levo ob goro in ga popolnoma razbilo. Tračnice je zvil kakor šibice, da so meter visoko molele v zrak. Stroja in vagoni so tvorili kup razvalin, iz katerega je odmevalo strašno ječanje ranjenecov. Kurjača tovrne lokomotive Cizl je stisnilo ob stroj, mu zlomilo obe nogi, zmečkalo glavo in prsi, mu preparalo trebuh, izpihajoč para pa ga je tako opekla, da se je meso luščilo od kosti. Umrl je v par trenutkih po nesreči. Strojevodja tovrnega vlaka Weith je dobil grozne rane na glavi in več poškodb po celnem telesu. Prepeljali so ga v mariborsko bolnišnico, kjer je še isti dan umrl. Vlakovodja brzovlaka se je prijel za neki železni drog, na katerem je obvisel, ko je službeni voz vrglo čez nasip. Na ta način se je ob-

Krasno posestvo, se prodaja, pol ure od Maribora, obstojijo iz sadonosnikov, travnikov, njiv, velikega gostega gozda, starega in novenastajenega vinograda, skupaj 61 oralar, o poslopji z dvema gospod. poslopjima, lepja hiša, v kleti vino in most, 3 kralji, 3 opravljene sobe, različne starine in vse druge premične. Prodaja se pod zelo ugodnimi pogoji. Pojasnila daje: Leopold Bartl, lastnik trdnice Blau, Maribor, Gosposke ulice. 511 (2-2)

Peter Dobnik.

se priporoča za vsa **zidarska dela**, katera izvršuje točno in po zelo ugodni ceni. 536 (8-1)

Trgovina Cirilove tiskarne priporoča krasne podobe za prvo sv. obhajilo po 6, 14, 16, 20, 30 in 40 vinarjev v razni velikosti. V zalogi ima tudi obhajilne podobe Müllerjeve, Kühlenove i. dr.